

РЕШЕНИЕ

№ 3629

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2304** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Д. Х. Х. срещу заповед № 517 от 26.01.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание – „забележка”.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна по съображения за съществени нарушения на административно-производствените правила и нарушение на материалния закон. Поддържа се, че не е спазен двумесечният срок по чл.94, ал. 1 от ЗДСл, както и че не е установено извършването на твърдяното дисциплинарно нарушение от служителя. Процесуалните представители на жалбоподателя – адв. З. и мл. адв. Х. поддържат изложените в жалбата доводи, като в писмени бележки по делото изразяват мотивирано становище за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендират се направените по делото разноси.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници”, представляван от юрк. К. и юрк. П. поддържа, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е издадена при липса на съществени процесуални нарушения и при правилно прилагане на материалния закон. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд, С. – град, I отделение, IV състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно обстоятелството, че жалбоподателят Д. Х. А. заема длъжност по служебно правоотношение – държавен инспектор в Митница Р., с ранг II младши.

Видно от приложен по делото планов график за разпределение на митническите служители по работни места и режими на работа за м. 11.2011 г. в Митнически пункт „Пристанище Р.” в I – ва смяна от 07.00 часа до 19.00 часа са разпределени митническите служители Д. Х. Х. – държавен инспектор, А. Н. Д. – младши специалист, а Л. А. Л. – старши митнически специалист е разпределен при осемчасов работен ден – от 09.00 часа до 17.30 часа. Съгласно графика за отговорник на смяната е определен Д. Х. Х..

От представената длъжностна характеристика за длъжността „държавен инспектор” в Митница Р., ТМУ – Р., МП Пристанище Р. държавният инспектор е пряко подчинен на началника на митнически пункт, като на държавния инспектор, когато с вътрешноадминистративен акт са му възложени контролно – организационни функции с оглед спецификата на митническата дейност в определени звена, са подчинени следните длъжности: главен инспектор, старши инспектор, младши инспектор, главен митнически специалист, старши митнически специалист и младши специалист. Съгласно т. VI от длъжностната характеристика на държавния инспектор възлагат задачи началника на митнически пункт.

На 11.11.2011 г. до 13.00 часа А. Д. и Л. Л. са осъществявали физически контрол на бункеровещ се м/к „Ш.”, като от разпечатка на GPS системата за наблюдение процесът по разтоварване на маркирано гориво от м/к е приключил в 10.05 часа, а изходната ревизия в 13.00 часа. От докладна записка рег. №4423/0002 от 14.11.2011 г. на началника на МП Пристанище Р. в 14.30 часа на А. Д. е наредено да се яви в дежурната стая на „Гранични ревизии”, за да се обучава по документно оформяне на входни и изходни ревизии и въвеждане на данни в компютърната система, като до 18.16 часа служителят не се е явил на определеното му от началника на пункта място. Установява се, че след 13.00 часа до края на работния ден служителят Л. Л. също не се е явил на определеното му работно място. В 17.55 часа на посочената дата в района на паркинга на административната сграда на Пристанищен комплект Р. ЕАД служители на МВР са съставили акт № 1304 от 11.11.2011 г. на А. Д. за извършено нарушение по чл.174, ал. 3 от ЗДвП за отказ за установяване на употреба на алкохол.

В докладна записка № 4423/0002 от 13.12.2011 г., изготвена от Д. Х. изрично е посочено, че на 11.11.2011 г. от началника на МП „Пристанище Р.” е разбрал, че колегите А. Д. и Л. Л. са на физически контрол на бункеровещия се моторен кораб „Ш.”. По негово нареждане към 12.00 часа жалбоподателят се свързал с А. Д. по телефона, който му обяснил, че след минути привършват контрола на кораба, като му разпоредил да се яви в офиса на МП „Пристанище Р.” на Пристанище Изток. След около два часа Х. докладвал на началника К. устно, че до този момент Д. не се е явил и не отговаря на телефонните му обаждания. До края на работното време К. не бил открил Д. и Л. на работните им места и наредил към 18.00 часа на Д. Х. да отиде до „Гранична полиция” и да ги потърси. По пътя към офиса на „Гранична полиция” оспорващият забелязал, че Д. е спрял от полицейски патрул, като от полицаите разбрал, че Д. е спрял за рутинна проверка, като същият бил отказал да даде проба за алкохол. На няколко метра от мястото Л. изчаквал проверката.

С писмо изх. № 4423/435 от 06.01.2012 г. Д. Х. е поканен на даде писмени обяснения, като същият се е запознал с материалите по преписката и е дал обяснения с вх. №

4423/435 от 10.01.2012 г. по описа на ЦМУ. Съставен е протокол № 15 от 10.01.2012 г. за проведено изслушване на държавния служител Д. Х. – държавен инспектор в Митница Р..

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената в настоящото производство заповед № 517 от 26.01.2012 г. на директора на Агенция „Митници”. В заповедта е отразено, че на 11.11.2011 г. Д. Х. не е създал необходимата организация на работа на ръководената от него смяна и не е осъществил достатъчно ефективен контрол по отношение на спазването на трудовата дисциплина от А. Д. и Л. Л.. Прието е, че служителят Х. не е изпълнил служебните си задължения, регламентирани в т. V и т. VII от длъжностната му характеристика, с която е запознат на 01.11.2011 г., както и че е нарушил чл. 21, ал. 2 от ЗДСл, което деяние съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

В рамките на съдебното производство са приети доказателствата по преписката по издаването на оспорената заповед, както и служебна бележка №4423/0002 от 19.05.2012 г. на началника на МП Пристанище Р. във връзка с утвърждаването на плановия график за разпределение на митническите служители по работни места и режими на работа в МП Пристанище Р.. Други доказателства не са ангажирани.

При така установените факти Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 30.01.2012 г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез Агенция Митници - ЦМУ с вх. №4423/49 от 13.02.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила. Спазен е двумесечният срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл за налагане на дисциплинарното наказание на служителя, поради което твърдението на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение е неоснователно. Видно от данните по преписката директорът на Агенция „Митници” е уведомен за наличие на данни за образуване на дисциплинарно производство срещу служителите А. Д. – младши специалист, Л. Л. – старши митнически специалист, Д. Х. – държавен инспектор, отговорник на смяна и Н. К. – началник на МП Пристанище Р. с докладна записка рег. №4423/0002 от 30.11.2011 г., изготвена от началника на Митница Р., постъпила в Агенция „Митници” на 05.12.2011 г. От друга страна, в докладна записка рег. № 4423/435 от 06.01.2012 г. на директора на дирекция „Организация и управление на човешките ресурси” в ЦМУ са описани конкретни факти и обстоятелства във връзка със случилото се на 11.11.2011 г., като е направено предложение спрямо Д. Х. – държавен инспектор в Митница Р. да бъде наложено дисциплинарно наказание. С резолюция от 05.01.2012 г. директорът на Агенция „Митници” се е запознал с цитираната докладна записка. Обжалваната заповед е издадена на 26.01.2012 г. Следователно, двумесечният срок, който започва да тече от датата, на която нарушението е открито, не е изтекъл към

26.01.2012 г. За дата на откриване на нарушението следва да се приеме датата, на която за органа са налице данни относно всички обстоятелства, при които е извършено нарушението и неговия извършител. В случая най-ранният момент относно това се явява докладната записка на началника на Митница Р. рег. № 4423/0002 от 30.11.2011 г. (прил. на л. 31 от делото), с която директорът на Агенция „Митници” се е запознал на 05.12.2011 г. Следователно, спазен е преклузивният двумесечен срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл, като едновременно с това е спазен и едногодишният срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл, който тече от датата на извършване на нарушението.

Съдът намира, че са спазени императивно установените изисквания по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл за изслушване на служителя и за осигуряване на възможността същият да даде писмени обяснения. На 10.01.2012 г. е съставен протокол за изслушване на Д. Х., с който същият е поканен да даде писмени обяснения, който протокол е подписан лично от служителя и от дисциплинарно-наказващия орган. Д. Х. е дал писмени обяснения с вх. 4423/435 от 10.01.2012 г. (прил. на л. 36 и л. 37 от делото).

При издаването на оспорената заповед е нарушен материалния закон.

Съгласно чл. 97, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарното наказание са налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, която задължително трябва да съдържа реквизитите по т. 1 до т. 7, измежду които по т. 4 – описание на извършеното от служителя нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават.

В оспорената заповед са описани различни обстоятелства, свързани с конкретни действия, респ. бездействие от страна на служителите А. Д. и Л. Л., а не и обстоятелства, отнасящи до твърдяното дисциплинарно нарушение, извършено от служителя Д. Х.. Видно от данните по преписката на 11.11.2011 г. А. Д. и Л. Л. са осъществявали физически контрол на бункеровещ м/к „Ш.”, като процесът на разтоварване на маркирано гориво от м/к е приключил в 10.05 часа, а изходната ревизия в 13.00 часа. В 14.30 часа от началника на МП Пристанище Р. е наредено на А. Д. да се яви в дежурната стая на „Гранични ревизии”, за да се обучава по документно оформяне на входни и изходни ревизии и въвеждане на данни в компютърната система, но до 18.16 часа служителят не се е явил. Отражено е също, че и служителят Л. Л. не се явил на определеното му работно място след 13.00 часа до края на работния ден.

Въз основа на тези факти е прието, че Д. Х. – държавен инспектор в Митница Р. не е създал необходимата организация на работа на ръководената от него смяна и не е осъществил достатъчен ефективен контрол по отношение на спазването на трудовата дисциплина от А. Д. и Л. Л.. В оспорения административен акт липсва конкретизация в какво точно следва да се изразява организацията на работа на ръководената смяна, както и в какво конкретно бездействие се изразява неосъществения достатъчен ефективен контрол по отношение на спазването на трудовата дисциплина от служителите Д. и Л.. Описаните нарушения от страна на служителите Д. и Л. не могат автоматично до обусловят реализирането на дисциплинарна отговорност спрямо жалбоподателя. Няма посочване в какво се изразява заниженият контрол, както и не са обосновани конкретните действия, довели до твърдения занижен контрол, респ. какви са били конкретните действия, които Д. Х. е пропуснал да извърши, което да е довело до лоша организация и неефективен контрол на служителите от митническия пункт. В заповедта няма описание на конкретните действия, които са извършени от Д.

Х. по време на смяната му на процесната дата, поради което дисциплинарно-наказващият орган не е установил и доказал причинна връзка между твърдяното дисциплинарно нарушение от служителя Х. и неизпълнението на трудовите задължения (нарушенията на трудовата дисциплина), извършени от Л. Л. и А. Д..

Видно от приложените по делото доказателства А. Д. е заемал длъжността „младши специалист” и не е спорно обстоятелството, че е бил в процес на обучение. Съгласно приложената длъжностна характеристика, с която служителят Д. е запознат на 07.11.2011 г. основната цел на длъжността му е свързана с обслужване и поддръжка на машинната част на моторния катер като следи за изправното ѝ състояние и готовността за отплаване по всяко време.

Съобразно посоченото в приложението към график за работно време на служителите от МП „Пристанище Р.” за периода 01.11-30.11.2011 г. на 11.11.2011 г. Ал. Д. осъществявал дейност по физически контрол по маркиране на горива на бункеровещ се моторен катер „Ш.”. Около 11.30 часа – 12.00 часа на посочената дата началникът на МП „Пристанище Р.” е наредил на Д. Х. да се свърже по телефона с Ал. Д. и да му предаде да се яви в помещението на Пристанище „Изток”, за да се включи в работния процес. До 14.30 часа А. Д. не е изпълнил разпореждането на Д. Х. и не се явил на определеното му работно място, за което Д. Х. уведомил началника на МП (Н. К.), който от своя страна провел телефонен разговор с Д. и му наредил да се яви в дежурната стая на „Гранични ревизии” за обучение. Установява се, че до 17.30 часа А. Д. не се явил на работното си място. В края на работния ден Н. К. е наредил на жалбоподателя да отиде до „Речна гара” и да провери и да открие Ал. Д. и Л. Л.. Около 18.15 часа – 18.20 часа Д. Х. открил Ал. Д. и Л. Л. в рамките на пристанищния комплект, за което незабавно уведомил началника на митническия пункт.

По категоричен начин се установява, че в рамките на работното време на 11.11.2011 г. служителят Х. е изпълнявал нарежданията на началника на МП „Пристанище Р.” да осъществи контакт по телефона със служителя Ал. Д., както и да установи местоположението на Д. след 17.30 часа. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗДСл държавният служител е длъжен да изпълнява законосъобразните актове и заповеди на по-горестоящите органи и държавни служители, както и от т. II от длъжностната характеристика на оспорвания е посочено, че същият е пряко подчинен на началника на митническия пункт. Следователно, дадените от началника на МП „Пристанище Р.” нареждания за издирване на служителите Ал. Д. и Л. Л. на 11.11.2011 г. са били надлежно изпълнени от Д. Х. въпреки наличието на други задължения, свързани с митническия надзор и контрол, последващо митническо оформяне и деклариране. Така установените факти и обстоятелства не са взети предвид от дисциплинарно-наказващия орган и не са описани в оспорената заповед, а същите се явяват част от обективната страна на твърдяното нарушение.

Съдът намира, че е налице нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 5 от ЗДСл от формата на оспорения административен акт. Органът е приел, че с деянието си, което не е надлежно описано, служителят Х. не е изпълнил задълженията си, регламентирани в т. V и т. VII от длъжностната си характеристика, и е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДСл, което деяние съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл основание за ангажиране на

дисциплинарната отговорност на държавния служител е виновно неизпълнение на служебните му задължения, за което се налагат предвидените в този закон наказания. В обжалвания административен акт е посочена нормата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл, определяща като дисциплинарно нарушение неизпълнението на служебни задължения.

В т. II и т. VII от връчената на служителя Х. длъжностна характеристика е посочено, че държавният инспектор е пряко подчинен на началника на митническия пункт; държавният инспектор изпълнява и контролно - организационни функции в системата на Агенция „Митници”, както и че държавният инспектор отговаря и контролира спазването на трудовата и технологична дисциплина от служителите в звеното, когато това му е възложено с вътрешноадминистративен акт. В т. VII от длъжностната характеристика е предвидено, че държавният инспектор отговаря за организацията на работа на съответния брой служители, определени в утвърденото от директора на агенцията поименно разписание на длъжностите на съответната митница и в графика на работа, утвърден от началника на митницата по съответния ред.

От друга страна, в т. V от характеристиката са описани основните задължения на държавния инспектор, които са обособени в три отделни групи: 1. изпълнява специфични дейности от особена важност, свързани с изпълнение на задачи в областта на митническия надзор и контрол, както и пряко осъществява митническия надзор и контрол и т.н.; 2. изпълнява и други конкретни функции и задачи, свързани с длъжността, както следва: извършване на входно-изходни ревизии на плавателните съдове, извършващи международни плавания; митническа проверка на стоките и товарите и др.; 3. изпълнява и други задължения, възложени му със заповед на директора на агенция „Митници” и / или на началника на Митница Р..

В заповедта не е отразено кое конкретно служебно задължение, посочено в т. V от длъжностната характеристика не е изпълнено от служителя Х.. В т. V от длъжностната характеристика са описани множество основни задължения на държавния инспектор Д. Х., като позоваването на т. V от длъжностната му характеристика не означава, че органът е конкретизирал кое правило за поведение е нарушено. Същото се отнася и до позоваването на т. VII от длъжностната характеристика, в която са описани отговорностите, свързани с организацията на работата, управление на персонала и ресурсите. Посочването в заповедта като нарушена и нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДСл също не води до извода, че заповедта е надлежно мотивирана и обоснована с оглед посочване на конкретните служебни задължения, които са нарушени. Нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДСл е обща и тя предвижда, че задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика. Бланкетното отразяване в оспорения административен акт, че деянието съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл, без същото да е надлежно обосновано с точно посочване на конкретното служебно задължение или задължения, които не са изпълнени (са нарушени) от служителя, обуславя извода за незаконосъобразност на административния акт, тъй като се касае за съществен порок от неговата форма. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като наказаното лице не може да узнае за какво конкретно нарушение е реализирана дисциплинарната му отговорност.

На следващо място, съдът намира, че неправомерно дисциплинарно-наказващият орган е ангажирал дисциплинарната отговорност от служителя Х., като е приел, че същият е нарушил задълженията за организация и контрол по отношение на

служителите Д. и Л. на посочената дата.

Видно от длъжностните характеристики на двамата служители (прил. на л. 22-л.24 и на л. 25 – л. 27 от делото) младшият специалист и старшият митнически специалист са пряко подчинени на началника на митническия пункт. В т. VII от длъжностната характеристика на длъжността „младши специалист” в МП „Пристанище Р.”, връчена на А. Д. изрично е отразено, че на младшия специалист се възлагат задачи от началника на митническия пункт, а в т. VI от длъжностната характеристика на длъжността старши митнически специалист в МП „Пристанище Р.”, връчена на служителя Л. Л. е отразено, че на същия се възлагат задачи от началника на митническия пункт или отговорника на звеното.

От друга страна, не е спорно обстоятелството, че съгласно утвърдения график за работа на служителите в МП „Пристанище Р.” за м. ноември 2011 г. Д. Х. – държавен инспектор е определен за отговорник на I смяна, като замества началника на МП само при негово отсъствие. От плановия график за м.11.2011 г. (на л. 28 от делото) е видно, че на 11.11.2011 г. на А. Д. е определен дневен режим на работа – от 07.00 часа до 19.00 часа, а на Л. Л. е определен 8 часов работен ден – от 09.00 часа до 17.30 часа. Съобразно това не се установява служителят Х. да е оправомощен да осъществява ръководство и контрол по отношение на Л. Л., тъй като същият не е определен да работи в същата смяна, а е определен да работи при различен режим на работа (от 09 часа до 17.30 часа).

От друга страна, съгласно отразеното в длъжностната характеристика, връчена на служителя Д. Х. на същия следва да са възложени функции по ръководство и контрол по отношение на трудовата дисциплина на служителите в МП „Пристанище Р.” с изричен вътрешноадминистративен акт. Такъв акт не е издаден, както и няма данни да е връчен на служителя Х.. Не е спорен факта, че на процесната дата -11.11.2011 г. на работа е бил и началникът на Митнически пункт „Пристанище Р.”, който осъществява общото ръководство и организира работата на всички служители в митническия пункт и съответно е давал нареждания на държавния инспектор Х., които са надлежно изпълнени от него в рамките на работния ден. II. график и приложението към него за организацията за работа на МП „Пристанище Р.” за м.11.2011 г. не съставляват вътрешноадминистративни актове по смисъла на т. III и т. VII от длъжностната характеристика на служителя Х., с които да бъдат възлагани допълнителни правомощия. Освен това плановият график за организацията на работа в МП е предварителен и подлежи на промяна в течение на календарния месец, като същият има само предназначението да организира работното време на служителите в МП и да бъдат отчетени отработените часове и дни. Представената от началника на МП Пристанище Р. служебна бележка, изготвена на 19.05.2012 г. има само осведомителен характер относно начина на изготвяне на плановия график, но не удостоверява факта на връчването на плановия график и приложението към него за м.11.2011 г. на служителя Д. Х.. Отделно от това на Д. Х. не е връчено поименно разписание на длъжностите в съответния МП съобразно изискването в т. VII от длъжностната му характеристика (държавният инспектор отговаря за организацията на работа на съответния брой служители, определени в утвърденото от директора на агенцията поименно разписание на длъжностите на съответната митница и в графика на работа, утвърден от началника на митницата по съответния ред), за да се приеме, че същият има възложени функции по ръководство и контрол на останалите служители в МП по време на смяната му.

Следователно, оспорената заповед се явява издадена в нарушение на материалния закон, доколкото не е осъществен фактическият състав на дисциплинарното нарушение поради липсата на доказателства, ангажирани от дисциплинарно-наказващия орган, че на Д. Х. са възложени ръководно-контролни функции спрямо служителите Л. и Д. на посочената дата.

Съдът намира, че е нарушена и нормата на чл. 91 от ЗДСл, съгласно която при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид: 1. тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; 2. формата на вина на държавния служител; 3. обстоятелствата, при които е извършено нарушението; 4. цялостното служебно поведение на държавния служител.

В обжалваната заповед не са изложени конкретните обстоятелства, при които се твърди, че е извършено от служителя Д. Х. дисциплинарно нарушение, не е описано в какво конкретно се изразява заниженият контрол и съответно, с какви действия или бездействия е извършено твърдяното дисциплинарно нарушение; не са изложени съображения от страна на дисциплинарно-наказващия орган каква е конкретната тежест на деянието и дали от него са последвали вредни последици за службата или за гражданите; не е обсъдено цялостното служебно поведение на оспорвания, а само декларативно е посочено, че същото е отчетено. В допълнение следва да бъде посочено, че в оспорената заповед не са отразени обстоятелствата, изложени в дадените от лицето писмени обяснения, както и липсва обсъждане на обясненията му, като дисциплинарно-наказващият орган се е задоволил само с констатацията, че не се кредитират обясненията, тъй като служителят Х. не сочи обстоятелства, факти и доказателства, опровергаващи констатациите по извършеното от него дисциплинарно нарушение.

По така изложените съображения и след съвкупна преценка на доказателствата се обосновава извода, че оспорената заповед е издадена при съществени нарушения на чл.97, ал. 1 от ЗДСл и на чл. 91 от ЗДСл и при неправилно прилагане на материалния закон.

Следователно, жалбата на Д. Х. е основателна и оспорената заповед № 517 от 26.01.2012 г. на директора на Агенция „Митници” следва да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 300 лева (триста) лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение съгласно представения списък за разноски. Неоснователно е възражението, направено от ответната страна за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като на основание § 2 от ДР на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения присъденото възнаграждение, за да се иска намаляването му поради прекомерност, не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията по Наредбата или в случая в размер на 450 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Х. Х. заповед № 517 от 26.01.2012 г. на директора на

Агенция „Митници”, с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание – „забележка”.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” да заплати на Д. Х. Х. ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 300 (триста) лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване и връчване на препис от съдебния акт.

Съдия: